

5. Федоров А. В. Развитие медиакомпетентности и критического мышления студентов педагогического вуза. Москва: Изд-во МОО ВПП ЮНЕСКО «Информация для всех», 2007. 616 с.
6. Worsnop C. Screening Images: Ideas for Media Education. Mississauga, Ontario : Wright Communications, 1994 p.x.
7. Kubey R. Media Literacy in the Information Age. New Brunswick London: Transaction Publishers, 1997. 484 p.

УДК 378.147

Мельник Т. П.

кандидат філологічних наук, доцент
кафедри української мови Тернопільського
національного медичного університету
імені І. Я. Горбачевського МОЗ України
melnyktp@gmail.com

ОСОБИСТІСНО ОРІЄНТОВАНИЙ ПІДХІД У МОВНІЙ ПІДГОТОВЦІ ІНОЗЕМНИХ ГРОМАДЯН

У наш час одним із можливих шляхів покращення якості вищої освіти України є підготовка конкурентноспроможного фахівця. З огляду на це, основним завданням, що стоїть перед викладачем вищого навчального закладу, є створення сприятливих умов для самовизначення, самореалізації та розвитку кожного учасника навчального процесу. У цьому й полягає актуальність обраної теми.

Зосередження уваги педагога на індивідуальності студента, корекція діяльності та педагогічна підтримка лежать в основі особистісно орієнтованого підходу до навчання, який все частіше стає об'єктом наукових статей. У мовній підготовці іноземних громадян питання особистісно орієнтованого навчання ставало об'єктом наукових студій Л. І. Васецької, К. І. Гейченко, О. С. Іванців, Г. М. Строганової та ін. Дослідники також пропонують впровадження інноваційних методик, що забезпечують індивідуалізацію навчання іноземної мови, проте все ще мало вивченою є проблема практичного використання особистісно орієнтованого підходу у викладанні української мови іноземним студентам. Це і стало об'єктом нашої наукової розвідки.

Впроваджуючи індивідуальний підхід у викладання української мови як іноземної, ми виокремили основні способи його реалізації:

1) сприяти зацікавленості кожного учня в роботі за допомогою доступно сформульованої мотивації (пропонуємо іноземним студентам брати участь у діалогах-розпитуваннях на різні як побутові, так і професійні теми українською мовою;

2) використовувати різні форми та методи організації навчальної діяльності, орієнтовані на рівень знань кожного студента (теоретичний матеріал подаємо у формі презентацій, аудіозаписів, відеороликів; практичні навички формуємо за допомогою введення ділових ігор, мовних тренінгів;

3) заохочувати іноземців до формування власного висловлювання щодо певної теми (радимо, як почати чи завершити діалог або промову, а студентів потрібно продумати текстове наповнення);

4) створювати на практичних заняттях такі ситуації, які дають можливість кожному продемонструвати свої знання, аналізувати та оцінювати роботу інших (для обговорення добираємо теми, які можуть зацікавити кожного: «Чому Ви обрали професію лікаря?», «Якою Ви хочете бачити медицину своєї країни?» та інші).

Розуміючи, що викладач не лише оцінює роботу, а є помічником у набутті нових мовленнєвих навичок, студенти отримують більше самостійності, краще осмислюють теоретичний матеріал та можуть бачити результати своєї праці.

Отже, особистісно орієнтований підхід у мовній підготовці іноземних громадян полягає в тому, щоб підтримувати та розвивати їхні природні комунікативні здібності, допомогти у становленні їхньої соціальності та професійної самореалізації.

УДК: 37.035.6-057.884

Мисик В.С.

кандидат історичних наук,
заступник директора з науково-педагогічної
та виховної роботи ТОКІПО

Мисик О. А.

кандидат філологічних наук,
викладач кафедри української мови
Тернопільського національного
медичного університету імені І.Я. Горбачевського

ІМПЛЕМЕНТАЦІЯ ВИХОВНОЇ РОБОТИ ТА ГРОМАДЯНСЬКОЇ ОСВІТИ В НОВУ УКРАЇНСЬКУ ШКОЛУ

Концепція розвитку громадянської освіти, схвалена Кабінетом Міністрів України 3 жовтня 2018 р. № 710-р, передбачає розвиток відповідного напрямку в Новій українській школі.

Основними змістовими напрямками громадянської освіти є:

права людини та громадянина;

участь громадян та інститутів громадянського суспільства у веденні державних справ;

використання судової системи для захисту громадянських прав; використання інших механізмів захисту прав людини на національному та міжнародному рівні;

участь громадян та інститутів громадянського суспільства у формуванні та реалізації державної політики, вирішенні питань місцевого значення, процесах прийняття рішень на різних рівнях; відповідальне ставлення до своїх обов'язків;

національно-патріотичне виховання;